

Tom Gilleberg efter Schiller Instituttets konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

»Vi befinder os ved en afgørende skillevej, hvor vi her, ved udgangen af juni måned, ikke ved, om vi har et internationalt finanssystem, eller om det falder fra hinanden. Vi befinder os i en situation, hvor vi ikke ved, om man i desperation over, at det nuværende system har spillet fallit, vil starte en atomkrig, vil fortsætte med provokationerne mod Rusland, mod BRIKS-landene, og dermed sætte dagsordenen for, at man kan starte en atomkrig med Rusland.«

**TEMA: LÆR AF HISTORIEN:
100 års dumhed: Den moralske
sump, som var det 20.
århundrede.
3 EIR-artikler: Afsættelsen**

af Bismarck og starten på 1. Verdenskrig – mere ...

Download (PDF, Unknown)

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/06/EIR-juni-2015-Londons-mord-p%C3%A5-McKinley-lancerede-et-%C3%A5rhundrede-med-politiske-mord.pdf>

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Går vi i søvne ind i en Tredje, atomar Verdenskrig?

LaRouche-bevægelsen, 12. juni 2015: Med Obamaregeringen, Kongres-republikanere og IMF, der med stor fanfare var værter for Victoria Nulands »Yats« i Washington torsdag, rykkede det selv samme nazi-regime verden et tvivlsomt skridt nærmere en termonuklear udslettelseskrig den selv samme dag. Præsident Petro Poroshenko satte en ny lov i kraft, der lukkede al ukrainsk-russisk militærsamarbejde ned, hvilket betyder, at russiske fredsbevarende styrkers transit til den tilgrænsende Transnistria-fastlandsregion afskæres. For at understrege pointen meddelte den ukrainske forsvarsminister, at S-300 luftforsvarssystemer var blevet flyttet til grænsen mellem Ukraine og Transnistrien i en klar optrapning af det,

Yatsenjuk beskriver som »Ukraines krig med Rusland«.

Denne galskab vil ikke ophøre, før både Obama og Angela Merkel fjernes fra embedet. Obama har gjort alt, hvad der står i hans magt, for at fremme konfrontation med Rusland, nøjagtigt, som Lyndon LaRouche advarede så langt tilbage som i slutningen af 2011, da afsættelsen og mordet på Gaddafi i Libyen fandt stand.

Nu har begivenheder på Ukraine-fronten og i hele det baltiske og Sortehavs-området på grænsen til Rusland sat verden på den yderste rand af et udbrud af en stormagtskrig, en krig, der kan føre til atomar udslettelse.

Man kan ikke vurdere den nuværende, strategiske situation mere ligefremt. BaltOp-øvelser i Det baltiske Hav, og NATO-landøvelser på polsk jord finder sted i hele juni måned, hvilket fader sammen med opgøret i Europa over Grækenland. Ifølge nyhedsrapporter i de seneste 36 timer inkluderede de to forslag, som den græske regering fremlagde for EU-kommissionen torsdag, et krav om delvis annullering af gælden. Forslaget blev omgående afvist.

Lyndon LaRouche har understreget, at Merkel er på randen af at blive væltet af fornuftige kræfter i sin egen koalitionsregering, og af to tidligere, tyske kanslere, der alle har krævet, at hun bryder med Obamas besættelse af konfrontation med Putin og Rusland. På et dybere niveau har LaRouche bemærket, at Tyskland er den sidste, levedygtige økonomi i Europa, og at et tysk-russisk samarbejde kan tilvejebringe en vending i det styrt, der ellers ikke går at stoppe, ned i endnu en finansiel og økonomisk katastrofe i det øvrige Europa.

Det samme er sandt for USA, hvor fjernelsen af Obama fra embedet gennem midler, der er foreskrevet i Forfatningen, er det eneste fornuftige handlingsforløb. I modsat fald består valget mellem et dybt, accelererende kollaps af den smule

produktive økonomi, der er tilbage i USA, eller også en fuldt optrappet, atomar konfrontation med Rusland og Kina.

Alt imens der er voksende tegn på erkendelse af katastrofen Obama, så er de utilstrækkelige, så længe ledende politiske kredse fremfører, at det »ikke er praktisk« at smide Obama ud nu. Siden hvornår er atomar udslettelse blevet »praktisk«? Ingen ved sin fornufts fulde fem kan påstå, at Obama har de lederegenskaber, som John F. Kennedy demonstrerede, da han forhindrede en atomar udslettelse under den cubanske missilkrise. Situationen i dag er langt farligere end under 1962-missilopgøret mellem USA og Sovjetunionen.

Udelukkende kun Obamas fjernelse, Merkels afsættelse og en omgående tilbagevenden til et Glass/Steagall-system, med begyndelse her i USA, kan løse den udvikling, der nu er i færd med at føre verden hen imod en katastrofal krise. Med Merkel, der er sikkert sat ud på græs, kan de fornuftige kræfter i Tyskland, der promoverer tysk-russisk samarbejde og større økonomisk integration i det nye BRIKS-paradigme, påbegynde processen med at redde Europa.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra

regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man

havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrark, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at

reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger

sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden

Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskeheds store præstationer, og så kommunikere

dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikerer det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROUCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjørget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker

at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkelig fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske

republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller

grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversionser; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med

sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilføjet en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale ved Schiller
Institut-konference på
Manhattan, D-dag:**

Prometheus-udfordringen under udfoldelse: BRIKS, en ny æra for menneskeheden

Det glæder mig at tale med jer i dag, på denne særlige dag, som er D-dag, og det bør fylde os alle med håbet om, at faren for en ny fascisme, der er ved at vokse frem i verden, kan besejres – men forhåbentlig med færre tab. Jeg siger dette, fordi vi netop nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, og det gør vi af nøjagtigt de samme grunde, der forårsagede Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig: en imperiemagts interesser imod nationers velfærd og almene vel.

Se hele konference-videoen med den fantastisk spændende diskussion:

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: Vi står nu over for truslen om en udslettelseskrig

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juni 2015 – »Vi står nu over for truslen om en udslettelseskrig, dvs. en krig, der ville betyde

den menneskelige arts udslettelse«, erklærede Lyndon LaRouche under en diskussion her til aften med LaRouche PAC's Komite for National Politisk Strategi.

»Hvis Obama stadig er ved magten, når vi når frem til 4. juli, så vil en generel krig meget snart være over os. Folk tænker på forskellige områder, forskellige problemer, forskellig politik. De må indse, at der er en global politik, en forenet, global politik, der må erkendes. Der kan være lokale begivenheder, men de virkelige begivenheder, som er vigtige, er de, der udgør truslen om den menneskelige arts udslettelse.

Og det, der foregår i denne proces, under Obama – hvis Obama ikke fjernes snart, så vil følgerne, inden for en måned eller så, være, at begivenhederne kommer væltende, og vi vil få en global, termonuklear krig. Og problemet er, at der sandsynligvis ikke kommer nogen løsning ud af det, kun død.

Vi kom tæt på det, da præsident John F. Kennedy håndterede Cubakrisen, der i realiteten truede med en global atomkrig. Det var allerede i det, og præsident Kennedy fik den russiske regering til at holde sig tilbage. Og de store bombekapaciteter, som Rusland havde til rådighed, blev rent faktisk fyret af i de øde landområder i det nordlige Rusland. Hvis det ikke var sket, hvis Kennedys intervention ikke havde haft denne virkning, så ville vi have oplevet noget, der svarer til det, der truer os fra den rolle, der spilles af det britiske redskab, der hedder Obama.

Hvis Obama ikke meget snart fjernes fra embedet, eller en intervention af lignende art ikke sker i stedet for, så kunne hele planeten, hele menneskeheden, være truet af udslettelse. Og det er ikke meget forskelligt fra det, der skete med Krustjov, det, der kunne være sket dengang.

Men denne begivenhed er langt større, og Obama langt værre mht. sin politik. Med hensyn til national politik er han

planetens værste person i moderne historie, for det, han truer med at gøre med sin politiks kurs, er at udslette den menneskelige art, hvad enten han ved det eller ej.»

Endnu mens truslerne mod Rusland, der kommer fra Obamas, og nu også fra hans fætter Jeb Bush' mund, forsætter med at eskalere, så lyder der mentalt sundere røster fra hele planeten om at sætte en bremseklods for denne galskab, før det er for sent.

I Tyskland vokser på forskellige fronter oppositionen til Det britiske Imperiums vanvid, som det kom til udtryk i den seneste politiske intervention fra de tre, førende statsmænd – Schmidt, Schröder og Steinmeier – og lignende sprækker breder sig over hele Europa.

I USA har professionelle militære ledere, så som gen. Ray Odierne, offentligt erklæret, at sammenbruddet i kommunikationerne mellem USA og Rusland er alarmerende og »afgjort øger faren for fejlregninger«, der kunne føre til en farlig eskalering frem mod krig. Topeksperten inden for missilforsvar og tidligere militærrådgiver Ted Postol har kaldt truslen med den amerikanske opstilling af mellemdistanceraketter i Europa for »militært stupidt og kunne øge chancerne for et uventet uheld eller en fejlregning, der fører til atomkrig«.

Det er derfor, vi må fjerne Obama fra embedet, understregede Lyndon LaRouche endnu engang i dag. Det er den hurtigste, og den eneste sikre måde at komme faren for atomkrig i forkøbet. Han er en agent for briterne, og han udfører Det britiske Imperiums beskidte arbejde, inklusive at forsvare et smuldrende finansimperium, der i realiteten er den drivende kraft hen imod krig. Mht. den tyske kansler Angela Merkel, så erklærede LaRouche, »Jeg mener, at hun bør fjernes fra sit embede omgående. Det, hun bl.a. gør, er, at hun bringer Tyskland i alvorlig fare.«

Der er en klar vej ud af denne krigsfare og hen imod at erstatte Det britiske Imperium med et nyt, internationalt system, der er i overensstemmelse med menneskets sande natur.

»Spørgsmålet er temmeligt komplekst, men interessant«, erklærede LaRouche under diskussion med medarbejdere i går.

»For det første, hvis Tyskland får lov til af sig selv at åbne en relation med Rusland med en aktiv, økonomisk politik, så vil den russiske politik blive styrket; og den tyske økonomi bliver beskyttet mod et sammenbrud, hvor det går ind i kategorien af at være løbet over ende, som gælder for det meste af resten af Vesteuropa. Så dette er realiteten; og det umiddelbare problem er nu Merkel. Så længe Merkel med sin politik har kontrol over den tyske økonomi, vil den tyske økonomi snart styrte ned i den samme dystre tilstand, som i andre dele af Vest- og Centraleuropa.«

Titelbillede: Obomba!

**BROCHURE: HVORFOR USA OG
EUROPA
MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny,
international
orden for menneskeheden.**

Udbred denne nye, verdensforenende politik for fred og fremgang for alle. Gå med i kampen!

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

BRIKS vs. G7 – To paradigmer for verden

9. juni 2015 – De to paradigmer, som menneskeheden står overfor, blev tydeligt udstillet, da BRIKS' Første

Parlamentariske Forum trådte sammen i Moskva, mens G7's »fejlslagne stater« mødtes i Bayern. I formandssædet for BRIKS' todages parlamentariske møde, der bringer flere end 100 parlamentarikere sammen forud for BRIKS-topmødet i juli, var formanden for Føderationsrådet (overhuset), Valentina Matviyenko, der i går skrev en artikel til TASS for at byde velkommen til åbningen af forummet. Mens Obama ved G7-klovneshowet sagde til pressen, at Rusland fortsat er »isoleret« fra det internationale samfund, og at dets økonomi er i tilbagegang, takket være Vestens sanktioner, så skrev Matviyenko:

»BRIKS-landenes fordømmelse af sanktionspolitikken mod Rusland, vort præsidentskab af BRIKS og afholdelsen af BRIKS-topmødet og det parlamentariske forum på vort territorium, er en overbevisende demonstration af de fejlslagne planer om at isolere Rusland fra det internationale samfund.«

Artiklen, med titlen »BRIKS: En skitse til en fair verdensorden«, sagde, at BRIKS voksede frem som

»et bestemt format for samarbejde mellem de fem lande med en fælles dagsorden ... inklusive forsvar af deres suverænitet, beskyttelse og fremme af deres nationale interesser på grundlag af principperne for ligeværdighed, ikke-indblanding i hinandens interne anliggender, ikke-accept af en unipolær verden ... (Hun sagde, at BRIKS) ... klart hævdede sig som et internationalt samfund, der forfulgte en selvstændig politik på den internationale arena og afviste ethvert forsøg på udefra kommende pres.«

På Forummet sagde chefen for Statsdumaens (underhuset) Komite for udenrigsanliggender, Aleksey Peshkov, til reportere:

»BRIKS-landenes samlede BNP er, iflg. IMF, \$32,5 bio.; G7's er \$34,7 bio. I betragtning af, at BRIKS-medlemmerne for det meste udviser langt højere vækstrater end G7, kan vi antage,

at BRIKS-landenes samlede BNP i løbet af de næste to eller tre år vil overstige G7's.»

RT publicerede også en artikel af den irske journalist Bryan MacDonald, der påpegede, at G7 nu repræsenterer »blot 32 % af den globale BNP-tærte, og nu »for længst har overskredet sin sidste salgsdag«. Som en refleksion af den kendsgerning, at BRIKS-nationerne eksisterer, skrev han, at hvis G7 var baseret på nationernes økonomiske styrke,

»så ville det (G7) være sammensat af USA, Kina, Indien, Japan, Rusland, Tyskland og Brasilien. En sådan alliance ville have en bemærkelsesværdig vægt. Medlemmerne ville fremvise 53 % af planetens BNP, og planetens 3 virkelige, militære supermagter ville være repræsenteret.« Men, tilføjer han, »I stedet for sværvægtene som Kina og Indien har vi mellemstore nationer som Canada og Italien, hvor sidstnævnte er et nervevrag. Canadas BNP er knapt større end det krisehærgede Spaniens, og lavere end Mexicos og Indonesiens.«

Så meget for Obamas »internationale samfund«.

Forslag til fordybelse:

Tema-artikel: [BRIKS-topmødet: Halvdelen af menneskeheden lancerer en ny, økonomisk verdensorden](#)

Tema-artikel: [BRIKS i bevægelse for at danne et nyt, internationalt samfund](#)

USA's anti-russiske politik fatal for Tyskland; Fremtiden er sammen med BRIKS

8. juni 2015 – Ifølge Sputnik sagde cheføkonom for den tyske Bremer Landesbank, Folker Hellmeyer, i et interview med *Deutsche Wirtschafts Nachrichten*, at Tysklands og EU's blinde troskab mod den amerikanske, anti-russiske politik er blevet fatal for Tyskland.

»Kollapset på 18 % i den tyske eksportvolumen i 2014 og på 34 % i de to første måneder af 2015 er kun toppen af isbjerget«, sagde han. »Der er mange flere bivirkninger.«

»Europæiske lande, som Finland og Østrig, der har stærke virksomheder under udvikling i Rusland, placerer færre ordrer i Tyskland. Desuden undslipper europæiske selskaber sanktioner og skaber højeffektive produktionsfaciliteter i Rusland. Vi mister derfor denne potentielle kapitalisering, der er grundlaget for vores rigdom, og Rusland vinder ... Jeg referer i denne forbindelse til Victoria Nuland, repræsentant for USA's Interesseafdeling i Østeuropa. Kendsgerningen er, at under kuppet i Ukraine blev et oligarki, der var venligtsindet mod Moskva, erstattet af et oligarki, der er favorabelt over for USA.«

Tillidsforholdet mellem Rusland og Tyskland og EU er noget sønderlået. Og det vil tage år at genopbygge det. Som et resultat har sådanne selskaber som Siemens og Alstom mistet store projekter i Rusland, sagde han. Den potentielle skade for ikke alene Tyskland, men for hele EU, er derfor langt mere omfattende, end det, der vises i de aktuelle tal.

I mellemtiden ser Moskva, Beijing og andre BRIKS-hovedstæder frem til at bygge de største projekter i moderne historie: konstruktionen af ny, eurasisk infrastruktur fra Moskva til

Vladivostok, i Sydkina og Indien.

De vestlige landes deltagelse i disse mega-projekter ser meget usikker ud, sagde Hellmeyer.

Intet problem i verden i dag kan løses uden Moskva eller Beijing, sagde økonomeren.

»Jo længere, vi forfølger denne politik i EU, desto højere bliver prisen.«

Foto: Folker Hellmeyer

LaRouche: Fjern Merkel og Obama nu!

8. juni 2015 – Leder fra LaRouche-bevægelsen.

Aftenen før G7-topmødet minus Rusland, der begyndte i Tyskland søndag, fandt to afgørende begivenheder sted, lørdag – en fremlæggelse af Lyndon LaRouche til medarbejdere, og en stor begivenhed i Manhattan med Helga Zepp-LaRouche. Som Lyndon LaRouche sagde søndag, så bør disse to fremlæggelser ses som reflekterende et eneste, forenet strategisk koncept.

For at forhindre atomkrig og den menneskelige arts udslettelse må vi fjerne Barack Obama fra embedet i USA som en uadskillelig del af en proces, der fører til skabelsen af et nyt præsidentskab i USA i løbet af de næste 18 mdr. Som LaRouche erklærede i søndags, så er dette ikke et gæt, ikke en myte, men en kendsgerning.

En nøgle til omgående at forandre den globale situation er det betydningsfulde i, at tre ledende, tyske personer, de

tidligere kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, alle tre skred til handling i den forgangne weekend over for den nuværende tyske kansler Angela Merkels anti-russiske, britiske imperiepolitik. Deres handling kunne, som LaRouche udtalte, spille en nøglerolle i at frembringe muligheden af at forhindre atomkrig.

Hvis de tre kunne frembringe Merkels fjernelse fra embedet, sagde LaRouche, ville det være tilstrækkeligt til at forhindre udbruddet af atomkrig. Det er den bedste chance, vi har, for at starte en kædereaktionsproces internationalt for at stoppe fremstødet for verdenskrig på vegne af det britiske imperium. Hvis Merkel blev fjernet, ville det åbne for forhandlinger med Rusland. Det ville også skabe betingelser, der var favorable for fjernelsen af Obama.

Larouche understregede, at disse tre ledende personer i Tyskland ikke havde noget andet valg end at gøre det, de har gjort. Det var nødvendiggjort af det faktum, at den tyske økonomi er ved at blive kørt ned af politikken med at gå imod Rusland. Den tyske økonomi er i fare for at kollapse, hvis Merkels og Obamas politik fortsætter.

Se på de andre nationer i Europa. De er alle på randen af kollaps. En mindre hældning, og hele systemet går ned i et krak.

Disse tre tyske personer, der alle er medlemmer af Socialdemokratiet, som danner koalitionsregeringen under Merkels ledelse, har derfor, ved at gå imod Merkel, åbnet dørene for, at Tyskland kan genåbne relationer med Rusland.

Hvis de ikke havde udført denne handling, og hvis de ikke fuldfører det ved at bringe Merkel til fald, vil den tyske økonomi kollapse.

De har således, ved at angribe Merkel, angrebet den britiske imperiepolitik. De ved, at, uden en ændring i denne retning, er der ikke alene ingen mulighed for at redde Tyskland, men heller ingen mulighed for at forhindre et kædereaktionskollaps i det transatlantiske område som helhed.

Tyskland er den eneste nation, der har potentialet til at genstarte Europas økonomi som helhed. Det er den eneste økonomi, der har nogen betydelig vægt i Vest- og Centraleuropa. Arkitekturen i Vesteuropa afhænger af den tyske økonomi. Det er den sidste økonomi i Europa, der har nogen myndig magt. Italien er håbløs, Frankrig er ødelagt. Det samme er sandt om Storbritannien, Spanien og Portugal.

Hvis man ikke er i færd med at forøge arbejdskraftens produktive evne, er man i færd med at kollapse. Tyskland er den eneste nation, der har ansporingen og evnen til at genetablere en fredelig relation med Rusland.

Den eneste valgmulighed for Tyskland, og for Europa som helhed, er at åbne en produktiv, økonomisk relation mellem Tyskland og Rusland. Ved at gøre det kan Rusland åbne dørene til Eurasien for Europa som helhed og bringe Kinas, Indiens osv. rolle ind.

Hvis, ud over at fjerne Merkel og igangsætte ovennævnte proces, vi i USA fjerner Obama fra embedet, kan vi også genstarte den amerikanske økonomi.

Ved at gøre dette, kan vi ændre hele den strategiske situation på planeten.

Det er, hvad vi nu må gøre. Hvis vi ikke gør det, er der ingen mulighed for at forhindre atomkrig.

RADIO SCHILLER med kandidat Tom Gillesberg den 8. juni 2015: Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitikken over for Rusland.

Fra LaRouche-bevægelsen 5. juni 2015: Kom og tag dem!

(Leonidas af Sparta til Xerxes)

Opgøret mellem Grækenland og finansoligarkiet eskalerede torsdag, da Grækenland sagde til IMF, at landet ikke ville betale det 300 mio. euro store afdrag, der forfalder i dag, og i stedet ville lægge det sammen med alle betalingerne, der forfalder i denne måned. Det betyder, at 1,5 mia. euro nu

forfaldet den 30. juni. Handlingen forventes at blive godkendt af IMF, hvis regler tillader at samle flere betalinger i en måned sammen, men det var en overraskelse for adm. dir. for IMF, Christine Lagarde.

Ifølge *Guardian*, »sagde Grækenlands finansminister, Yanis Varoufakis, til *Sky News*, at Grækenland »på et givent tidspunkt« ikke ville være i stand til fortsat at præstere tilbagebetalinger. »Vi vil fortsat forsøge at uddrage den sidste hvid af likviditet fra statens fiber for at honorere disse betalinger, men på et givent tidspunkt, og jeg siger ikke, hvornår det er, vil super-senioritet bliver tildelt lønninger og pensioner.« Han insisterede, at pengekrisen, der allerede har fået Grækenland til at angribe pensionsfondskasserne og kæmpe for at tilbagebetale lønninger til den offentlige sektor, blev »politisk udtænkt af vore kreditorer i et forsøg på i realiteten at presse os ind i en vedvarende gælds-deflationsskabende krise«. Han sagde, at han mente, Europa slutteligt ville »gøre det rigtige«. Denne seneste udvikling kommer samtidigt med, at den såkaldte Trojka kræver en brutal nedskæringspolitik, som Grækenland ikke kan, og ikke vil, acceptere.

De seneste krav blev stillet af EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker, der bl.a. insisterede på, at Grækenland skærer pensioner ned, hvilket ville trække tæppet væk under ikke færre end 250.000 mennesker, der ikke har nogen anden indtægtskilde.

I mellemtiden gav *DefenceNet* en ikke-bekræftet rapport om, at der onsdag var et møde i Det Hvide Hus, der inkluderede finansminister Jack Lew, for at diskutere, eller overvåge, den græske situation.

Grækenlands viceminister for skibsfart Thodoris Dritsas sagde, Athen ikke ville »overgive sig« til kravene fra landets internationale kreditorer i forhandlingerne, iflg. avisen *Kathimerini*. Til græsk Tv sagde han: »Det, der synes at være

blevet foreslået af hr. Juncker under hans møde med den græske premierminister, er langt under vore forventninger i enhver henseende ... Hvis disse beretninger bekræftes, kan vi selvfølgelig ikke acceptere dem.«

Lyndon LaRouche gentog, at den græske gæld til IMF er illegitim, og at Grækenland simpelt hen bør afskrive den. Der vil komme bankerotter i Tyskland, i Paris, i London og på Wall Street – og hva' så? Det har de rigeligt fortjent, og desuden – så skylder Grækenland dem rent faktisk intet.

Se også: EIR-artikel: »Den græske regering har ret – gælden er et svindelnummer«

Ikke kun Grækenland, men hele Europa ville få gavn af Nye Silkevej

Mandag, 1. juni 2015 – I et interview til Berlineravisen *Tageszeitung* sagde Pedro Páez, Ecuadors tidligere minister for den præsidentielle Tekniske Kommission for Sydens Bank, at opbygningen af den Nye Silkevej var til enorm fordel for hele Europa, og »ikke kun Grækenland«.

»Det, som det handler om, er at udvikle nye, økonomiske perspektiver for hele Europa gennem at samarbejde med lande i Syd og Øst«, sagde Páez. »Tænk bare på de muligheder, som en

Ny Silkevej indebærer. Dens territoriale dimension fra Portugal til Kina ville i en lang periode danne grundlaget for fred og rigdom i hele verden. Der er så meget at gøre: at bygge vej- og jernbaneprojekter mellem kontinenterne, transformere energimarkederne, udvikle sundhedssystemerne, samarbejde om fødevareproduktion og udvinde råmaterialer.«

Dette er, tilføjer Páez, alternativet til den nedskæringspolitik, Europa har, og som ikke har nogen fremtid. Den samme politik er tidligere slået fejl i Latinamerika, og den vil også slå fejl i Europa. For Tysklands vedkommende er Páez' råd at genkalde perioden i 1950'erne og 60'erne, da Tysklands økonomiske politik styredes af markedskapitalister, der ikke var spekulanter, hvis interesse er kortsigtet profit; men de var »ordoliberaler«, der investerede i langsigtet udvikling til gavn for industrien og staten som helhed. »Ordoliberalisme« er en tysk form for økonomisk liberalisme, der lægger mere vægt på statslig lovregulering på vegne af det almene vel.

Ecuador Radio interviewede i januar 2008 daværende minister Páez og den amerikanske økonom Lyndon LaRouche sammen, og interviewet blev udgivet i *EIR's* udgave fra 7. feb. 2008.[1] I dag er Páez chef for Correa-regeringens økonomiske tilsynsmyndigheder, den øverste myndighed for regulering af markedsmagterne.

[1]

Se

http://www.larouchepub.com/eiw/public/2008/2008_40-49/2008-42/pdf/46-55_4135.pdf

USA: Den første prøve for skabelsen af et nyt præsidentskab: Få Obama ud nu!

Fra LaRouche-bevægelsen 2. juni 2015: Det bliver mere og mere åbenlyst, at verden har kurs mod en strategisk konfrontation mellem Obama-regeringen og både Rusland og Kina. Så længe, Obama forbliver i embedet som USA's præsident, vil krigsfaren fortsat bestå. Det første punkt på forretningsordenen for skabelsen af et nyt præsidentskab er derfor at føre an i at fremtvinge en rigsretssag mod Obama eller i hans fjernelse fra embedet iflg. bestemmelserne i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning.

Den forgangne weekends begivenheder har gjort det klart, at USA, og verden som helhed, ikke kan overleve, hvis den form for åbenlyse krigsprovokationer, der har været udført af Obama under ordrer fra London/Wall Street, fortsætter. Udstationeringen af USS Ross, et krigsskib udstyret med AEGIS-missilforsvar, til farvandet i Sortehavet i nærheden af Rusland i sidste uge sendte russiske kampfly i luften for at tvinge skibet til at vende om. Der er NATO-øvelser i gang i de baltiske, arktiske og skandinaviske regioner nær den russiske grænse. Troværdige rapporter antyder, at der er vestlige lejesoldater over hele Østukraine, der støtter Kievstyrkerne i, hvad der kunne blive til en ny runde af provokationer.

Den nyligt tiltrådte chef for NATO's Militærråd, en tjekkisk general, har opfordret NATO til at bruge taktiske atomvåben mod Rusland, angiveligt hvis Rusland gennemfører en blitz-invasion af De baltiske Stater.

I det asiatiske stillehavsområde er de samme, eskalerende

provokationer i gang, der har både Rusland og Kina som mål. Efter sidste uges P-8 overvågningsflyvninger af småøer i det Sydkinesiske Hav, som Kina gør krav på, brugte den amerikanske forsvarsminister Ashton Carter begivenheden med weekendens Shangri-La Dialog, med deltagelse af asiatiske regeringsrepræsentanter for forsvaret, til at komme med nye trusler mod Kina. Carter rejste fra Singapore til Vietnam, med andre stop undervejs, for at iværksætte en flådekoordinering mod Kina. Under Shangri-La Dialogen angreb både den russiske og den kinesiske viceforsvarsminister den amerikanske politik, hvor den russiske åbenlyst sagde, at Washingtons forfølgelse af Prompt Global Strike var en krigsplan for førsteangreb mod både Rusland og Kina.

Rusland har annonceret en ambitiøs sommer med non-stop militærmanøvrer, der inkluderer den Strategiske Raketstyrke, der nu har undergået en omfattende modernisering. I sidste uge var SNAP-manøvrerne i det Centrale Militærdistrikt en klar demonstration af styrke som et budskab til Obama og NATO om, at Rusland ikke vil trække sig i tilfælde af konfrontation.

Konfronteret med denne galskab fra Obama-regeringen har nogle relativt mentalt sunde røster, inkl. Thomas Graham og endda Michael O'Hanlon, krævet en nedtrapning og en indsats for at smede en ny, europæisk sikkerhedsarkitektur, der atter inkorporerer Rusland som partner, og ikke modstander. Graham gjorde det klart, at Ukraine ikke kan oveleve uden et levedygtigt forhold til Rusland, og at USA skal trække sig fra konfrontationen.

Bundlinjen er imidlertid, at Obama må fjernes. Så længe, det britiske monarki har fingeren på den amerikanske atomknap, står verden over for perspektivet om udslettelse. Det er det centrale spørgsmål. Hidtil har oppositionen imod Obama taget form af en opposition rettet imod »enkeltspørgsmål«. Loven om Patriot Act blev udsat for et dødeligt angreb søndag aften. Obamas Fast Track-bemyndigelse til hans TPP og TTIP frihandelssvindel (dvs., at loven skal køres igennem

Kongressen uden tilstrækkelig tid til debat – altså skal stemmes igennem uden, at lovgiverne ved, hvad de stemmer for! –red.) vil med al sandsynlighed blive stemt ned i denne uge i Repræsentanternes Hus. Alt imens dette er nyttige udviklinger, så udgør de ikke minimumskravene for, at menneskeheden overlevelse kan sikres.

Der er et potentiale for skabelsen af et nyt præsidentskab, der bygger på en genoplivelse af Franklin Roosevelt-politik for det 21. århundrede. Dette reflekteres tydeligst i Martin O'Malleys tale i Baltimore søndag morgen, hvor han officielt meddelte sit kandidatur. Der er kvalificerede, patriotiske personer, der kan bringes sammen omkring et nyt præsidentskab meget lig de presserende krav til et sådant, som Lyndon LaRouche har opsat under offentlige diskussioner i den seneste tid (se <https://larouchepac.com>). Men en sådan indsats må begynde med en realistisk vurdering af truslen mod menneskeheden, som Obamas forbliven i embedet repræsenterer. Og det krævede handling.

Tidsplanen er meget stram. Mandag aften mødtes Angela Merkel, François Hollande, Christine Lagarde, Mario Draghi og nogle af Grækenlands største kreditorer i Berlin for at beslutte, hvad man skal gøre, eftersom Grækenland ikke kan præstere de IMF-krævede tilbagebetalinger på lån i juni. En græsk betalingsstandsning vil udløse en kædereaktions-kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, og nylige erklæringer fra den amerikanske finansminister Jack Lew og fra økonomen Paul Krugman har åbenlyst erkendt denne virkelighed.

Den overhængende græske betalingsstandsning og efterfølgende nedsmeltning er den mest umiddelbare udløser for Obamas lancering af krig mod Rusland og Kina – på vegne af briterne. Klokkeren er allerede ved at falde i slag for deadline den 5. juni for den første, græske betaling til IMF. På nuværende tidspunkt er det usikkert, præcis hvad der vil ske. Men tidsrammen for et potentielt udbrud af en global krig måles nu i timer og dage.

EIR: FDR's mission:

Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 – Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA's 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15. april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simpelthen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han:

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general

Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, sværtede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over, at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR's mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig

udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han vidste, at dette var det eneste alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiater anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge micro-fysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339>

Nyhedsorientering maj – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Helga Zepp-LaRouche holdt følgende tale ved seminaret om "Kinas politik for Et bælte, En vej" i København den 27. april 2015. Omkring 80 mennesker deltog i seminaret, som blev holdt på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School. Følgende personer var talere på seminaret:

Li Xiaoguang, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute – velkomsttale.

H.E. hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark – åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og international præsident for Schiller Instituttet og en betydningsfuld medforfatter af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen og gift med den amerikanske

statsmand, økonom og filosof Lyndon LaRouche; forkvinde for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), BüSo. Introduktion v/Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fundan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fundan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet.

De ca. 80 deltagere inkluderede fem ambassadører samt diplomater fra seks andre ambassader, mange medlemmer og kontakter af Schiller Institutet, og andre interesserede som har speciel tilknytning til Kina.

Download (PDF, Unknown)

Politiken bringer stort interview den 3. juni 2015 med Tom Gillesberg: Han går til valg på faren for atomkrig

Se indslaget [her](#)

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: ... Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKS-nationerne.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Se Valgvideo for Christian Olesen, SIVE-kandidat uden for partierne i Københavns Omegns Storkreds

... Vi kunne for nylig høre regeringen sige, at, nu var krisen slut. Desværre forholder virkeligheden sig noget anderledes. Vi har intet gjort for at løse problemerne, som skabte krisen tilbage i 2008. Siden da har man ført en forfejlet politik om

at ofre befolkningen til fordel for finansverdenen; men der er intet blevet gjort for at stille os bedre eller forhindre et nyt kollaps ...

<https://www.youtube.com/watch?v=L8pJzCmQxg4>

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikens blindgyde« og fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syriza-parti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati, frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde

landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

Latinamerikanske Alicia Barcena fra FN: BRICS er alternativet til det ikke-imødekommende Bretton Woods System

Mandag, 1. juni 2015 – BRICS-perspektivet for global udvikling »er et alternativ til Bretton Woods-systemet«, sagde Alicia Barcena, chefsekretær for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) i dag under en tale ved et

velbesøgt arrangement, sponsoreret af Inter-American Dialogue med hjemsted i Washington, D.C.

Fr. Barcena, der netop har været vært for et ECLAC-arrangement den 25. maj i Santiago, Chile, hvor den kinesiske premierminister Li Keqiang var hovedtaler, svarede på et spørgsmål fra *Executive Intelligence Review* om Li Keqiangs ni dage lange rundrejse til fire nationer i regionen i sammenhæng med BRIKS' fantastiske paradigme for global udvikling, der fuldstændigt har overskygget det transatlantiske systems destruktive politik.

I sin egen velkomsttale til Li Keqiang under Santiago-arrangementet den 25. maj fremførte fr. Barcena, at »efterkrigstidens orden, der udsprang af Bretton Woods, reflekterer ikke længere den nye, økonomiske og politiske virkelighed«, især med hensyn til udviklingslandene. Hun pegede på Asiatisk-Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og BRIKS' Nye Udviklingsbank som initiativer, der »er en refleksion af en ny styrelse, der er vokset frem« og tilføjede, at »projektet, kendt som det Nye Land [sic – Det økonomiske Silkevejsbælte] og den Maritime Silkevej« er et projekt, som »vi i regionen iagttager med største interesse ... vi er vidne til en ny æra«, sagde hun.

I dagens begivenheder forklarede hun dette yderligere og understregede, at Kina »havde fortrængt USA« i Latinamerika og var indtrådt i det »vakuum«, som var blevet skabt af USA's manglende, produktive investeringer i regionen. Som resultat af den globale, økonomiske krise har regionens økonomier nået en »stilstand«, sagde Barcena, og USA's økonomiske genrejsning er »middelmådig«. Der er således stor usikkerhed i regionen, og initiativer som Trans-Pacific Partnership (TPP), der tilbydes som løsning, »har mange problemer«.

Det er i denne sammenhæng, at Li Keqiangs besøg fandt sted, sagde fr. Barcena. Idet hun aflivede en spørgers antydning af, at Kina blot er engageret i at hamstre råmaterialer, der

fremkalder minder om det 19. århundredes britiske imperialisme, fastslog hun bestemt, at »en ægte forandring er ved at finde sted«, og den fremgangsmåde, som den kinesiske premierminister brugte ved sit besøg, »var helt anderledes end tidligere tiders«.

Hun gentog som svar på *EIR's* spørgsmål, at BRIKS, med deres nye finansinstitutioner, »er alternativet til Bretton Woods-systemet«. Den internationale Valutafond har nægtet at gennemføre reformer, som udviklingslandene har krævet, og disse lande søger også alternativer til dollarens dominans, sagde hun. Vi er som region totalt afhængige af Federal Reserves beslutninger, og »sådan bør det ikke være«.

Barcena understregede vigtigheden af, at Kina er ved at oprette en afdeling af China Construction Bank i Santiago, der skal fungere som clearingbank for renminbi for at fremme dens anvendelse i hele regionen til finansiering af infrastrukturprojekter og andre udviklingsprojekter.

Læs også: *EIR: BRIKS i bevægelse for at skabe et nyt, internationalt samfund*

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og Alicia Barcena, Chile, 25. maj 2015

Stigende spændinger i det

arktiske område og Baltikum

Mandag, 1. juni 2015 – Det russiske militærs seneste SNAP-øvelse gør tilsyneladende NATO nervøs. Sidste uges øvelse i det Centrale Militærdistrikt (Rusland), der omfatter et område, der strækker sig fra Ural til det vestlige Sibirien og mod nord til det arktiske område, omfattede henved 250 krigsfly og 12.000 tropper og kulminerede i sidste uge med øvelser med levende ild, der involverede krydsermissiler, lanceret i luften.

Det er med til at levere brændstof til spændinger mellem Rusland og dets nordiske naboer og, naturligvis, NATO, iflg. en rapport i *Defense News* i går. »Den øgede spænding kommer fra kombinationen af, hvad der opfattes som en russisk trussel, og den igangværende debat om opfattelsen af de Svenske Luftstyrkers manglende evne til fuldt ud at udføre sin opgave«, sagde Ulf Bjereld, en politisk analytiker ved Sveriges Gøteborg-universitet. »Tilsammen driver dette flere svenskere til at støtte svensk medlemskab af NATO.« *Defense News*-rapporten gør meget ud af den kendsgerning, at øvelsen i det Centrale Militærdistrikt var meget større end NATO's Arctic Challenge-øvelse, der slutter den 5. juni. NATO-øvelsen, med Norge som værtsland, sammenbragte 115 fly og en stab på 4.000 fra 9 lande, inklusive ikke-NATO-medlemmerne Sverige og Finland.

NATO starter en ny, stor øvelse i denne uge, Baltops 2015, i det Baltiske Hav, der skal løbe af stablen fra 5. juni til 20. juni. Iflg. planlægningsdokumentet, der er tilgængeligt på NATO's webside, har Baltops 2015 til formål at uddanne flåde- og luftenheder i hele spektret af maritime, militære operationer og vil omfatte 10 NATO-medlemslande, inkl. alle tre baltiske lande, såvel som også Finland og Sverige. I sidste uge meddelte talsmand for det svenske militær, generalmajor Karl Engelbrektson, at 2 B-52'ere fra USA vil deltage i øvelsen ved at simulere nedkastning af søminer i

svenske farvande den 13. juni. »Hvordan Rusland vil fortolke dette, må de selv bestemme«, rapporteres Engelbrektsen at have sagt.

Det Russiske Forsvarsministerium meddelte i dag, at dets øvelsestidsplan vil blive intensiveret hen over sommeren til et niveau, der er 50 % højere end under vinterhalvåret. Træningsforløbet er planlagt til at vare indtil slutningen af november og vil fokusere på fælles taktiske øvelser og øvelser på tværs af brancherne, rapporterer RT. Øvelserne vil omfatte »Center-2015«, der er planlagt til september, og Union Shield 2015, sammen med Belarus, ligeledes planlagt til september. De Strategiske Raketstyrker (RVSN) vil også gennemføre en intensiv øvelsestidsplan i løbet af sommermånederne. »I løbet af træningsperioden i sommeren 2015 vil flere end 30 taktiske øvelser med missilregimenter og flere end 20 specialtaktiske øvelser med støtte- og sikkerhedsenheder blive gennemført, inkl. flere end 30 % SNAP-øvelser«, sagde talsmand for RVSN Igor Yegerov, iflg. TASS.

Foto: Fra Arctic Challenge Exercise

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Institutet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtlighedsindet. Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på,

at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«](#)

**Valgnyt: Video, Tom
Gillesberg ved Nørreport St.,
København**

Politisk orientering den 1. juni 2015: Kandidat Tom Gillesberg: Valget i Danmark og USA; nyt om den Nye Silkevej

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds
uden for partierne

video:

lyd: